

системі всього агропромислового комплексу. Управління розглядається як процес узгодження, збалансування і взаємопов'язаного розвитку усіх складових аграрної системи, які забезпечують її ефективне функціонування АПК. Воно включає постійне удосконалення його функціонально-комплектної і територіальної структури збалансування усіх його галузей і основних складових елементів, управління кооперування сільськогосподарського і промислового виробництва, регулювання економічних взаємовідносин між аграрними сільськогосподарськими підприємствами, економічне стимулювання постійного нарощування виробництва продукції, формуванням ринків її збуту.

Література.

1. Гевко І.Б. Операційний менеджмент: [Навчальний посібник] / І.Б. Гевко. – К. : Кондор, 2005. – 228 с.
2. Дем'яненко С.І. Менеджмент виробничих витрат у сільському господарстві / С.І. Дем'яненко. – К. : КНЕУ, 1998. – 264 с.
3. Друкер П.Ф. Практика менеджмента / П.Ф. Друкер; пер. с англ.: Уч. по-соб. М: Изд. дом «Вільямс», 2000. – 272 с.
4. Кривов'язок І.В. Антикризове управління підприємством: [Навчальний посібник] / І.В. Кривов'язок. – К. : Кондор, 2008. – 266 с.
5. Немцов В.Д. Стратегічний менеджмент / В.Д. Немцов, А.Є. Довгань. – К. : ТОВ «УВПК» ЕксОб – 2001. – 560 с.

СТРАТЕГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЯК ОРІЄНТИР ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ СПИРТОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

***ПАЛАМАРЕНКО Я.В., АСИСТЕНТ,
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

В умовах постійних економічних змін підприємствам спиртової промисловості слід звертати значну увагу на розширення та поглиблення досліджень в галузі формування стратегії інноваційного розвитку. Ефективна стратегія розвитку даної галузі повинна являти собою гнучку систему, що буде змінюватись, пристосовуватись до ринкових умов, при цьому виробляти якісну продукцію та забезпечувати загальний розвиток агропромислового комплексу. Інноваційний розвиток спиртової промисловості розглядається як система, в якій об'єднані інноваційні процеси, що ведуть до кількісних

та якісних змін, а також контури її управління на основі зворотних зв'язків, у яких розв'язуються задачі стратегічного управління й запускаються механізми самоорганізації оперативного управління розвитком [2, с. 100].

Стратегія інноваційного розвитку спиртової промисловості має бути покликана на створення та вирішення питань модернізації галузі, формування нового технологічного укладу, фінансово-економічних та соціальних проблем, а також сприяти реалізації всього комплексу цілей соціально-економічного розвитку країни на найближчі роки.

При розробці стратегії інноваційного розвитку галузі необхідно враховувати особливості, а саме зростаючу роль продовольства в умовах глобалізації світової економіки.

Визначено, що розробка стратегії інноваційного розвитку є орієнтиром ефективного функціонування підприємств спиртової промисловості. Зокрема, варто враховувати наступні методичні положення: питому вагу продукції підприємств галузі у загальному обсязі сільськогосподарської продукції та в структурі сукупного ВВП країни; перспективні баланси виробництва і споживання основних видів продукції, розраховані на основі раціональних норм споживання продуктів, прогнозованої чисельності населення, його доходів і платоспроможного попиту [5].

Слід зазначити, що цілі стратегії інноваційного розвитку підприємств галузі повинні корелювати з цілями сталого розвитку на 2016-2030 рр., прийнятими в кінці 2015 р. у рамках 70-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН на Саміті. Цілі сталого розвитку в свою чергу в Україні становитимуть нову систему взаємоузгоджених управлінських заходів за економічним, соціальним та екологічним вимірами, спрямовану на формування безпечного навколишнього середовища [3].

Стратегія інноваційного розвитку підприємств спиртової промисловості обов'язково має містити інноваційну складову та має бути розроблений відповідний план її реалізації.

Враховуючи специфіку виробництва продукції підприємств спиртової промисловості особливе місце у виробничому процесі займає підвищення якості продукції. Так, важливим і ефективним напрямком підвищення якості продукції є поліпшення стандартизації, адже саме стандарти та технічні умови відображають сучасні вимоги до технічного рівня та інших якісних характеристик виробів; тенденції розвитку науки і техніки; а також підвищення рівня технічної оснащеності виробництва, що також вагомо впливатиме на якість продукції [4].

Одним із напрямків побудови стратегії інноваційного розвитку підприємств галузі є оптимальне планування виробничої програми, що враховує поточний стан виробництва у вигляді рівня його ефективності і максимальних виробничих потужностей. Це дозволить ефективно визначити виробничу стратегію підприємств спиртової промисловості шляхом розширення ефективних чи перепрофільованих малоефективних виробничих підприємств галузі із врахуванням технологічних та вартісних змін.

В теперішній час працює близько 42 спиртових заводів, внутрішні потреби у спирті для виготовлення лікєро-горілочаних виробів повністю задовольняються, хоча працюють вони на 30 % своїх загальних потужностей. Однак реконструкцію для випуску біоетанолу здійснює мала кількість спиртових заводів, таким чином спиртова промисловість має не аби який потенціал для ефективного розвитку, що може реалізується саме через стратегію інноваційного розвитку.

Відтак, в Україні наявні всі природно-економічні умови для виробництва та реалізації біопалива: земельні ресурси, науковий, технічний і кадровий потенціал, діють законодавчо - правові акти розвитку ринку біопалив [1, с. 31].

Отже, ефективна стратегія інноваційного розвитку передбачає кваліфіковане управління галуззю спиртової промисловості, наявність фахівців, здатних виконувати функції планування й прогнозування необхідної кількості та складу ресурсів, визначення напрямків їх використання; організацію, координацію та аналіз фінансової, технологічної, управлінської, маркетингової та інноваційної складових.

Література.

1. Калетнік Г.М. Економіка виробництва біопалива в Україні та забезпечення продовольчої безпеки / Г.М. Калетнік // Економіка АПК. – 2010. – № 1. – С. 30-35.
2. Пащенко О.П. Стратегічне управління розвитком підприємства / О.П. Пащенко // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. – № 2. – Т 2. – С. 99-103.
3. Цілі сталого розвитку 2016-2030 [Електронний ресурс] / UN Ukraine. – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholitit/ua/tsili-staloho-rozvytku>
4. Шаманська О.І. Інноваційна діяльність підприємств України: проблеми сьогодення та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / О.І. Шаманська, В.П. Олійник // Ефективна економіка. – 2013. – № 12. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua>.
5. REMAP – 2030 Перспективи розвитку відновлюваної енергетики в Україні до 2030 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://sace.gov.ua/sites/default/files/UKR%20IRENA%20REMAP%20_%202015.pdf